

BIJLAGE: ^[]_{SEP} Opzet vieringen

Aanvang viering : 10.00 uur, datum: 26 april 2020

Voorganger : ds. Kick Bras
Ouderling van dienst : Herma Bosma
Diaken : Hanneke Dral
Organist : Annerose Korporaal
Lector : geen lector

orgelspel

Welkom door de ouderling van dienst (door de ouderling van dienst)

VOORBEREIDING

Wij gaan staan.

Zingen: (aanvangslied) Psalm 33:1 en 2

Groet: ^[]_{SEP}

Voorganger : De Heer zij met u!
Gemeente : Ook met u zij de Heer.
Wij gaan zitten.

Voorganger : Onze hulp is in de naam van de Heer ^[]_{SEP}
Gemeente : die hemel en aarde gemaakt heeft.

Kort moment van stilte

Drempelgebed: God, nu wij naderen om u te ontmoeten vragen wij u: maak het stil in ons hart, maak het ruim in onze ziel, zodat uw licht kan binnenwandelen in ons leven.

Zingen van een lied: Psalm 33:8

Kyrië en gloria ^[]_{SEP}

Smeekgebed

Tot U, Bron van ons leven, roepen wij om ontferming omdat het leven van zoveel mensen aan een zijden draad hangt, omdat al zovelen zijn weggeleden in de dood, omdat zovelen de gevolgen van hun verblijf in het ziekenhuis nog lang zullen moeten dragen.

Tot U, Jezus Christus, die ons in deze Paastijd voorgaat in een nieuw leven, roepen wij om ontferming, omdat het leven van zoveel miljarden mensen zo ontwricht is, omdat vooral de zwakken en de armen de hardste klappen krijgen, omdat we zoeken moeten naar nieuwe vormen van samenleven.

Tot U, Geest van God, roepen wij om ontferming en nieuwe inspiratie, opdat wij de moed niet verliezen, de liefde niet opgeven, de saamhorigheid vasthouden. Schenk ons de adem om u, drieëne God toe te zingen in dankbaarheid en verwachting. Amen

Glorialied: lied 645:1 en 6

DIENST VAN HET WOORD

Gebed van de zondag / gebed om verlichting met de H. Geest

O God, op deze zondag hebben wij zo'n behoefte aan een bemoedigend en richtinggevend woord. Laat uw Woord tot ons mogen spreken, open onze oren en harten zodat wij horen en kunnen handelen als nieuwe mensen, Hem achterna die opstond uit de dood en ons voorgaat naar uw toekomst.

Kindermoment

Eerste Schriftlezing Exodus 17:1-7

Tweede Schriftlezing Filippenzen 3:10, 11

Zingen van een lied: 647:1 en 3

Preek

Muzikaal moment

Zingen van een lied: lied 650: 1, 2 en 7

DIENST VAN HET ANTWOORD

Dank- en voorbeden

Wij danken u, Vader, dat u een bevrijdende kracht bent, dat de opstanding van Jezus uit dood ons opgewekt en opstanding maakt.

Geef ons de moed om steeds weer naar wegen te zoeken die bevrijdend zijn, die rechtvaardig zijn, die goed doen aan alle mensen, en ook aan uw schepping.

Wij bidden om uw kracht voor allen die lijden aan het coronavirus. Voor allen die in isolatie leven. Voor nabestaanden van hen die gestorven zijn.

Wij bidden u voor alle werkers in de gezondheidszorg, in ziekenhuizen en verpleeghuizen en in de thuiszorg. Geef hun de kracht en gezondheid om het vol te houden.

Wij bidden voor allen die graag zouden willen werken, maar het niet kunnen. Voor allen die zich ernstig zorgen maken om hun bedrijf of hun inkomen. Geef onze regering de wijsheid die nodig is om schade te beperken en mensen te helpen die in financiële nood komen.

We zijn blij en dankbaar dat over twee weken de kinderen weer naar school mogen, en dat ze weer kunnen sporten. We bidden om kracht en moed voor de leerkrachten.

God, wij denken ook aan de mensen buiten ons eigen land, migranten die nergens meer heen kunnen, mensen in vluchtelingenkampen in townships, in armoedige omstandigheden zonder goede gezondheidszorg. Help de rijke landen om solidair te zijn met de arme landen en te hulp te komen.

Zegen ook het werk van de kerken in al die landen en het hulpwerk dat door de kerken opgezet is.

Wees met ons allen, in onze zorgen, in angst en stress. Schenk ons uw Geest van moed en liefde.

Stil gebed

Onze Vader (oecumenische versie)

Mededelingen door de ouderling van dienst; eventueel toelichting op de collecten door de diaken

Collecten onder orgelspel

Zingen lied : 416: 1 en 4

Zegen

Orgelspel

Preek

Soms kunnen kleine dingen veel betekenen, zeker in deze moeilijke tijd die we nu meemaken. Ik woon nu 6 jaar in een appartementengebouw met bijna 30 woningen. Normaal is er al behoorlijk sociaal verkeer onder elkaar. Maar nu werden we met Pasen toch echt verrast. Verschillende bewoners hadden cake en koek gebakken en op Paasmorgen voor ieders deur een heerlijke versnapering gezet. Dat deed me echt goed. Misschien hebt u ook wel van die kleine verrassingen meegemaakt, kleine tekenen van aandacht, medeleven, omzien naar elkaar. Anke en ik zijn lid van de Immanuelkerk in Haarlem en daar hebben we met ruim 20 mensen een mooie paasgroet geschreven op meer dan 200 ansichtkaarten die bij oudere gemeenteleden bezorgd werden als teken van onze verbondenheid. En ik heb begrepen dat u een vorm van koffiedrinken met elkaar via Zoom hebt gevonden. Ja, deze tijd maakt veel creativiteit vrij om in onze situatie van sociale distantie elkaar te bemoedigen en verbinding te maken. Zelfs onze liberale premier Marc Rutte was positief verrast en zei dat er in ons volk een diep-socialistische mentaliteit heerste. Of dat betekent dat hijzelf volgend jaar lijsttrekker wordt van de PVDA betwijfel ik overigens. Kleine dingen om de moed erin te houden. Kleine tekenen van naastenliefde. Het grote spandoek achter onze rug wordt waargemaakt in vele kleine tekenen. We hebben dat ook nodig. Want we worden wel op de proef gesteld. Ik had zelf de afgelopen week wel een dipje. Je mist zoveel. De contacten met kinderen en kleinkinderen zijn vooral digitaal. Je kunt geen museum meer in, geen concert meer bezoeken, niet naar de bioscoop. Je moet jezelf dan voorhouden dat je nog zoveel hebt om dankbaar voor te zijn. Zolang jij en je dierbaren niet ernstig ziek zijn mag je eigenlijk helemaal niet klagen. Nee, mag je niet klagen? Ook niet van God? Ds. Los heeft vorige week gelezen over het begin van de woestijntocht van Israël. Ze zei het zo mooi: die tocht was een lange oefening in vrijheid. En ze zei er ook bij: de Israëlieten hadden er vreselijk veel moeite mee. Ze klaagden vaak steen en been. God was daar over teleurgesteld. Maar toch antwoordde hij wel op hun klagen. Hij gaf hun het manna, het brood uit de hemel. Vandaag zijn we weer een stukje verder op die woestijnreis. En weer klaagt het volk. Voor de eerste maal komt een woord voor, dat hier vertaald is met verwijten maken, en vroeger vertaald werd met morren, murmureren. Dat vind ik wel een mooi woord eigenlijk: murmureren. Je hoort als het ware een gemompel onder het volk, een mopperend gemompel. Het woord komt steeds weer terug. Het tekent het volk dat geen vertrouwen heeft in de nood. Het volk maakt verwijten tegen Mozes, de leider, maar in hem ook tegen God, de eigenlijke leider. Het gemor komt voort uit de moeilijke leefomstandigheden in de woestijn, vooral op het gebied van eten en drinken. Daar worden ze direct keihard mee geconfronteerd. Het heeft ook te maken met het feit dat het volk niet uit vrije wil en van ganser harte uit Egypte vertrokken is. Ze werden daartoe aangezet omdat Mozes, door Gods Geest gedreven, hen daartoe heeft gebracht. God moet zijn plannen met het volk – en daarmee met heel de wereld- eigenlijk voltrekken aan een volk dat zelf onwillig is. Dat murmureren van het volk, ik kan daar eigenlijk wel inkomen. En u, kunt u het zich ook voorstellen? Als je niet drinken kunt, en je kinderen van dorst dreigen om te komen, dan word je toch wanhopig? Nee, het moreel is bij het volk ver weg gezakt. En het blijft niet bij morren. De

verwijten worden zo hevig, dat Mozes gaat vrezen voor zijn leven. Zo meteen gaan ze me nog stenigen, zegt hij. Hij is diep geschokt door de agressie die ineens los komt en die hij interpreteert als ongeloof. Jullie vragen je af of God wel in ons midden is. Daarmee stel je je bevrijder op de proef. Daarom noemt hij die plek Massa, dat betekent gemor, en Meriba, dat betekent op de proef stellen. Nou, ik denk dat er zo langzamerhand in veel Nederlandse huiskamers gemord wordt. Hoe lang gaat het nog duren? Thuis werken en tegelijk de komende weken nog, je kinderen helpen met hun schoolwerk? Je winkel gesloten houden en daardoor elke dag inkomen missen terwijl je uitgaven wel doorlopen. Hoe lang nog? Misschien is dat gemor van de Israëlieten wel ondankbaar, maar toch luistert God ernaar. Mozes krijgt opdracht met zijn staf op de rots bij Horeb te slaan en dan stroomt het water eruit. Water, nou dat is toch wel een eerste levensbehoefte. Zeker in de woestijn. Te mogen en te kunnen leven, dat is toch wel een basisbehoefte. Chagall maakte daarvan een prachtig schilderij. Ziet u dat volk van God, op elkaar gepakt, en die stroom van levenswater die tussen hen door stroomt? Wat een heerlijk gezicht. We leven in Paastijd. Dat is een oefening in leven. Maar dat is wel meer dan ademen en eten en drinken. Het viel mij op dat er zo nadrukkelijk staat dat er water komt uit de rots bij Horeb. Want dat is de berg van het verbond. De berg waar Mozes de twee stenen tafelen ontvangt met de tien geboden. Gods handvest van bevrijding. Het gaat bij dat water niet alleen om leven, het gaat om leven naar Gods wil, het gaat om het goede leven, het leven in gerechtigheid, in echte vrijheid. Misschien moeten wij dat ook op onszelf betrekken. Hoe zullen wij gaan leven na deze coronacrisis? Zullen we al onze gemiste feestjes gaan inhalen? Al onze gemiste vliegreisjes alsnog gaan maken? Zullen we uitbarsten in een explosie van vitaliteit en levenshonger? Nou, we zouden misschien wel willen, maar hoe moet dat in een anderhalve meter samenleving in een land met torenhoge schulden en misschien wel vele werkelozen? We beseffen allemaal dat we een moeilijke tijd tegemoet gaan. Misschien moeten we ook leren anders te leven, met minder materie, met meer saamhorigheid. Er is leven, ja, maar het levenswater komt uit de berg Horeb. Dat wil zeggen: kunnen we leren leven op een goede, rechtvaardige manier, een manier die minder schade doet aan de schepping, en waarin degenen die het hardst geraakt werden door deze crisis een kans op herstel krijgen? Waarin de rijkdommen van deze aarde wat eerlijker verdeeld worden? Wat is leren leven in echte vrijheid? Misschien hebt u dat ook wel, zoals ik dat voel. Ik voel mij in deze tijd een beetje teruggeworpen op mezelf. Ik ben ook wel regelmatig bang. En ik maak me zorgen, over mijn gezondheid en van mijn vrouw, mijn kinderen en kleinkinderen. Ik ben enorm geïntimideerd door deze wereldwijde plaag waar wij met al onze techniek en wetenschap zo machteloos tegenover staan. Ik voel pijn en verdriet over al die mensen op de IC's, en al die mensen in verpleeghuizen. Er zijn zoveel emoties die de afgelopen maanden door me heen zijn gegaan. Hebt u dat ook? En ik voel dan een diepe behoefte in me om me ergens in te verankeren. Om mijn levensanker diep, dieper, vast te haken aan iets wat me geborgenheid geeft. Geborgenheid en leiding, troost en inspiratie. Ik wil mij verankeren in God. Want dat is het enige, wat uiteindelijk,

wat alles overstijgt, wat standhoudt als al het andere afbreekt en valt. Kunt u dat meevoelen? Ik wil mij verankeren in de kracht van God. Paulus noemt dat in zijn brief aan de Filippenzen zo: ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding. Dat vind ik zo mooi gezegd: de kracht van zijn opstanding. Dat is een prachtig woord voor deze tijd na Pasen. Maar wat is dat: de kracht van zijn opstanding? Nou, dat zijn opstanding iets met mij doet. En wat zou dat dan moeten zijn? Ik moet denken aan een uitspraak van ds. Buskes, die eens zei: de opwekking van Jezus uit de dood maakt mij opgewekt, en zijn opstanding maakt mij opstandig. Ja, het Paasgebeuren wordt zowel opwekking genoemd als opstanding. God heeft Jezus opgewekt uit de dood. Maar je kunt ook zeggen: Jezus is opgestaan uit de dood. De opwekking legt de nadruk op het feit dat het nieuwe leven van Jezus een geschenk van God is. En het woord opstanding legt de nadruk op Jezus' eigen kracht. De opwekking maakt opgewekt, zei Buskes. Dat spreekt mij wel aan. Het nieuwe leven van Pasen is een geschenk van God, waar je blij en dankbaar om kunt zijn. Dat is de kracht van de opwekking. Kunt u dat meevoelen? Die opgewektheid omdat het leven een geschenk is? Ik zie het voor me op tv: een man van 93 jaar verlaat genezen de intensive care en de artsen en verpleegkundigen vormen een erehaag in de gang en klappen hem blij toe. Ja, wat heerlijk dat je leven mag. Nou, veel mensen die op de IC gelegen hebben gaan nog een moeilijke tijd tegemoet. Maar dat doet toch niet af van de vreugde, dat je leven mag. Zijn wij daar wel dankbaar genoeg voor? Putten wij wel voldoende kracht uit het wonder van het leven? We zijn in deze maanden van stralend lenteweer omringd door dat wonder van leven, dat uitbot aan de bomen, dat straalt in de lentebloesem. Dat vrolijk twinkelt in de kleine bloeiende wilde plantjes in de berm. Zouden wij kunnen leren, in deze moeilijke tijd, om elke dag dankbaar te zijn voor ons leven en voor het leven om ons heen. Dan ervaren we de kracht van de opwekking. Ja, zei ds. Buskes, maar de opstanding maakt ons opstandig. Ook opstandigheid is een kracht. Het is de kracht om je te verweren tegen alles wat het leven aantast. Het is de kracht om in verzet te komen tegen alles wat het leven van mensen, dieren en planten besmeurt, vernedert, vernietigt. Als ik mij veranker in Christus, dan veranker ik mij in een liefde die mij het leven geeft. Ik kan daardoor moed houden in moeilijkheden, en blij en dankbaar zijn met alle kleine goede dingen. Maar ik veranker mij dan ook in Christus die mij oproept mijn verantwoordelijkheid op mij te nemen. Opstandig te worden tegen wat niet goed, niet rechtvaardig, niet heilzaam is. In mijn eigen leven, maar ook in de samenleving. Het gaat er niet om dat we straks ons oude leven weer op kunnen pakken. Maar dat we het anders oppakken, beter, rechtvaardiger, houdbaarder, vrijer. Vrij in de zin van vrij voor echte liefde. We gaan binnenkort 75 jaar vrijheid vieren. We staan stil bij de vrijheid die is bevochten door mensen die daarvoor grote offers hebben gebracht. We vieren dat we sinds 1945 weer in vrijheid leven, in het besef dat we samen verantwoordelijk zijn om vrijheid door te geven aan nieuwe generaties. In dat licht is deze Paastijd een oefening om verantwoordelijkheid te nemen voor een leven in vrijheid. Vanuit een diepe verankering in de God van het leven, in Jezus als de levende Heer. Houd moed, heb lief! Amen.